ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴ـ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷ـ۸۸۵۰۱۳۰۰
۸۸۷۴۶۵۸۳ـ ■ انتشارات: ۵و۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ـ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

یکشنبه ۹ آبان ۱۴۰۰ - شماره ۶۸۸۶

WWW.INN.IR

info@inn.ir

دیگر رسانه‌ها

وضعیت بغرنج مسی در پاریس

وقتی صحبت از حضور لیونل مسی در زمین فوتبال می‌شود، همیشه انتظار می‌رود او چشم‌ها را خیره کند و رقیب را یکی پس از دیگری از پیش رو بردارد؛ گلزنی‌های متوالی و البته پاس گل‌های خیره‌کننده، کمترین انتظاری است که از این ستاره آرژانتینی می‌رود.

این همان توقعی است که هواداران پاری‌سن‌ژرمن از لیونل مسی بعد از حضورش در پاریس داشته و دارند. با این وجود، بعد از ۱۰ بازی در لیگ یک فرانسه، لیونل مسی نه موفق شده گلی بزند و نه حتی پاس گلی به هم‌تیمی‌هایش دهد. او در بازی جمعه شب مقابل لیل در بین دو نیمه تعویض شد تا رفته رفته سؤالات زیادی درباره لیونل مسی مطرح شود؛ آیا باید نگران این بازیکن آرژانتینی بود؟ آیا او مسی همیشگی است؟ آیا پاری‌سن‌ژرمن به درد مسی می‌خورد؟ با حضور نیمار و امباپه، آیا تیم پایتخت‌نشین بیش از اندازه ستاره زیر سقفش ندارد؟

اگرچه چنین پرسش‌هایی بین هواداران پاری‌سن‌ژرمن مطرح می‌شود و حتی بعضاً تعدادی از آنها نقدهای تندتری هم دارند اما در واقع هیچ کدام از آنها ناامید نیستند و شرایط را برای لیونل مسی چندان هم نگران‌کننده نمی‌دانند؛ حداقل آن قدری که در پرسش‌هایشان درباره مسی کنجکاوی می‌کنند، درباره شرایط بازی‌اش نگرانی ندارند. این اتفاق در حالی رخ داده که لیونل مسی همچنان به عنوان یکی از کاندیداهای دریافت توپ طلا نامش مطرح می‌شود. البته که بازی‌هایش در پاری‌سن‌ژرمنِ این روزها، همخوانی با حضورش در فهرست مدعیان کسب توپ طلا ندارد.

مثل بارسلونا؟

با این حال، آنهایی که فوتبال مسی را جدی‌تر تعقیب می‌کنند، از این آگاه هستند که برای اولین بار نیست که فوق ستاره آرژانتینی فصل را با شروع می‌کند. او در واقع در ۳ سال اخیر با همین مشکل روبه‌رو بوده و در بارسلونا با پاری‌سن‌ژرمن بودنش فرقی ندارد. در فصل ۲۰۲۰-۲۰۱۹ لیونل مسی به دلیل مصدومیتی که داشت کار را از هفته پنجم لالیگا شروع کرد و اولین گلش در لیگ را در هفته هشتم مقابل سویا در روز ۱۶ اکتبر زد.

فصل بعدی او تا ۷ نوامبر و بازی هفته نهم برابر بتیس صبر کرد تا موفق به گلزنی شود. نکته اما اینجاست که حتی آن تأخیر زیاد در گلزنی هم مانع از این نشد که فصل را به عنوان بهترین گلزن لالیگا به پایان ببرد.

این بار و در شرایطی که پاری‌سن‌ژرمن در هفته دوازدهم رقابت‌های لیگ یک فرانسه قرار است به مصاف لیل برود، به نظر می‌رسد به زمان تقویمی که مسی گلزنی‌هایش را در فصول اخیر از آن شروع کرده، نزدیک شده‌ایم. شاید درست از همین حالا بتوان منتظر درخشش این ستاره جدید و ۳۴ ساله پاریسی‌ها در فتح دروازه‌ها بود. آغازی که می‌تواند در انتها برایش خبرهای خوبی را هم در پی داشته باشد.

مسی در بارسلونا با وجود از دست دادن هفته‌های زیاد در گلزنی از وقتی که موتورش روشن شد، تنها در یک فصل، موفق به ثبت ۹ دبل در لیگ شد. حالا او دوره سازگاری‌اش در پاریس را هم به پایان برده و بعید است مشکل چندان دیگری داشته باشد.

مشکل «بشر بودن»!

«مشکل مسی، اگر قرار باشد بگوییم او مشکلی دارد، انسان بودنش است». این را جبرئیل سیسه، مهاجم اسبق تیم ملی فرانسه به اکیپ می‌گوید و ادامه می‌دهد: «او انسان است، احساسات دارد، نیازهایی در زندگی‌اش دارد و عادت‌هایی در همین زندگی دارد که به آنها خو گرفته است. ۲۰ سال در جایی که مثل خانه برایش بوده حضور داشته است. حالا او را از آنجا گرفته‌ایم، به یک جا و محیط جدید برده‌ایم و به او می‌گوییم «یالا، بدرخش». فراموش نکنیم او زندگی‌اش را عوض کرده است. خانواده‌اش زندگی‌شان را تغییر داده‌اند. حتی اگر اسم این شخص لیونل مسی باشد، باز هم باید برای سازگاری بیشتر به او زمان و فرصت دهیم. زندگی یک بازیکن فوتبال کاملاً با زندگی شخصی‌اش در هم تنیده است. برای من به شخصه، مشکل مسی، فوتبالی نیست».

مسی این روزها دیگر دغدغه‌های اولیه را هم ندارد؛ او خانه‌اش را پیدا و نقل مکان کرده است، پسر بزرگش را در آکادمی پاری‌سن‌ژرمن، درست کنار خودش گذاشته و همسرش هم کارهای مرتبط به زندگی در پایتخت فرانسه را به راحتی حل و فصل کرده است. خلاصه اینکه سازگاری مسی در پاریس بدون مشکل انجام شده است.

البته که جبرئیل سیسه به شرایط لیونل مسی از زاویه‌ای دیگر هم نگاه می‌کند و می‌گوید: «از این موضوع هم نباید غافل شویم که مسی باید با سبک بازی در لیگ یک فرانسه هم سازگار شود. این لیگ فیزیکی‌تر است و مدافعان سفت و سختی دارد که هرکدام در هر بازی مسی را نشانه می‌روند و روی پای او سفت و محکم بازی می‌کنند. با تمام احترامی که برای مدافعان اسپانیایی قائل هستم، آنها روی پای مسی به شکل دیگری تکل می‌زدند».

پست مسی در پاریس

حالا به غیر از این ۲ موضوع شاید مشکل مربوط به تاکتیک و پست مسی در سیستم پاری‌سن‌ژرمن هم باشد. آیا بازی کردن مسی در سیستم ۳-۳-۴ پاریسی‌ها به عنوان وینگر راست، مانعی برای درخشش او شده است؟

همین روز گذشته، مائوریسیو پوچتینو، سرمربی پاریسی‌ها چنین ایده‌ای را نامرتبط خواند و گفت: «لئو می‌تواند در کناره‌ها بازی کند و بعد به عمق بزند. او در گذشته چنین کاری را انجام داده و با بازی در این پست آشنا است. حتی می‌تواند بیاید وسط و به عنوان پست شماره ۱۰، مثل همان کاری که در تیم ملی آرژانتین انجام می‌دهد، بازی کند. حتی عقب‌تر هم می‌تواند بیاید و در انجام بازیسازی فعالیت داشته باشد. به لطف بینش بالایی که در بازی دارد، قطعاً می‌تواند در هر پستی بازی کند». با این وجود، مسی در شرایطی در سمت راست سیستم پاریس به میدان می‌رود که پوچتینو به او به چشم یک وینگر نگاه نمی‌کند. او توقع دارد مسی از این نقطه زمین، پاس‌هایی با زاویه مناسب به امباپه و نیمار برساند.

سرمربی پاری‌سن‌ژرمن در ادامه می‌گوید: «کادر فنی ما این ایده را دارد که به بازیکنان آزادی عمل زیادی بدهیم». حال اینجا چه کسی باید به پوچتینو بگوید که مسی با بازی در پست هافبک هجومی و پشت مهاجم اصلی، کارایی بیشتری در مقایسه با بازی در کناره‌ها دارد، مشخص نیست! در همین بازی‌های تیم ملی آرژانتین در دو ماه سپتامبر و اکتبر، مسی با بازی در همین پست موفق به زدن ۴ گل شد.

(این مطلب پیش‌تر در سایت فوتبال ۳۶۰ منتشر شده)

عکس روز

واکنش فوق‌العاده رمسدیل

دیروز آرسنال یک بازی فوق‌العاده مقابل لستر انجام داد و در ادامه روزهای خوبش تیم راجرز را ۲-صفر شکست داد. در نیمه اول البته به غیر از ۲ گل گابریل و اسمیت رو برای توپچی‌ها، شاهد یک صحنه تماشایی دیگر هم بودیم؛ واکنش عالی رمسدیل که مانع گلزنی لستر از روی ضربه کاشته شد.

کاریکاتور

عمر ممانی

دیروز سالروز درگذشت مارادونا بود. ستاره بی‌بدیل فوتبال جهان که با رفتنش خیلی‌ها را آزرده کرد. به همین مناسبت این کاریکاتور را عمر ممانی دوباره در صفحه‌اش بازنشر کرده.

طنزیم

هومن جعفری

دیوارهایتان را بفروشید!

«چالشی که فدراسیون فوتبال اکنون با آن مواجه شده، بدهی‌های مالیاتی است که از سال‌های قبل روی دست این فدراسیون مانده و اکنون مشکل‌ساز شده است. فدراسیون تمایل دارد به شکلی این مشکل را رفع کند اما به دلیل عدم پرداخت مالیات در زمان مقرر، متأسفانه بدهی‌ها روی هم انباشته شده و اکنون مشکل‌ساز شده است. در واقع ما میراث‌دار بیش از ۷۰ میلیارد بدهی مالیاتی سال‌های قبل هستیم.»

اینها سخنان عضو هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال است. ۳۰۰ میلیارد بدهی مالیاتی پرسپولیس را هم به این موضوع اضافه کنید. استقلال احتمالا بدهی دارد. بدهی‌های بین‌المللی را هم به این ارقام اضافه کنید تا متوجه بشوید در فوتبالی که دوزار درآمدزایی ندارد و از بالا تا پایینش بدهی خالص انباشته داریم، هنوز باشگاه‌های ما راهکار را در گرانتر کردن تیمشان می‌بینند و توجه نکردن به درآمدزایی!

***

نقل است که روزی مارادونا به واتیکان رفت. آنجا دیوارها از طلا بودند. پاپ به مارادونا از فقر مردم گفت و مارادونا در دلش گفت: دیوارهای لعنتی‌تان را بفروشید!

روزی یحیی گل‌محمدی گله کرد که ما پول نداریم بازیکن خارجی بخریم!

یکی در دلش گفت: ترابی را بفروشید! امیری را بفروشید! نمی‌فروشید نفروشید! دست‌کم گلر ذخیره ششصد هزار دلاری‌تان را بفروشید! اینکه دیگر کار سختی نیست!

تک به تک

سامان موحدی راد

تخصص جدید استقلالی‌ها

همیشه پای یک خارجی در میان است

در مجموع از میان همه خارجی‌هایی که به ایران آمدند، جمعیت بزرگی بی‌کیفیت و جمعیت کوچکی خوب بودند. در میان همه ایراداتی که به آوردن بازیکن خارجی گرفته می‌شود، این ایراد هم وارد است که چرا معمولاً بازیکن خارجی خوب به ایران نمی‌آید. در میان تیم‌هایی که بازیکن خارجی خوب به ایران آورده‌اند، شاید استقلال یک استثنا باشد. آنها در میان خیل عظیمی از بازیکن بی‌کیفیت که به تیم‌شان آورده‌اند، پای جمیع قابل توجهی خارجی خوب را هم به ایران باز کرده‌اند که تعدادی از آنها ستاره‌های فراموش نشدنی لیگ ایران بودند. در واقع در استقلال تعداد بازیکن خارجی خوب به بازیکن خارجی ضعیف نسبت قابل توجهی است و می‌توان گفت از همه تیم‌های لیگ برتری ایران بهتر است اما چه دلیلی موجب این انتخاب‌های خوب شده؟ چطور استقلال یک روزه آرتور کوین یامگای را به ایران آورد و او ستاره لیگ ایران شد؟ چطور شیخ دیاباته، پاتوسی و مامه تیام پای‌شان به تیم باز شد. اگر بخواهیم صادق باشیم در همه خریدهای خوب استقلال پای یک مربی خارجی در میان است. شفر بود که مامه‌تیام را به استقلال آورد. اگرچه در کارنامه‌اش الحاجی گرو را هم دارد اما پاتوسی را هم با وسواس خاصی به استقلال آورد. استراماچونی شیخ دیاباته و میلیچ را به استقلال کشاند. حالا هم که پای گابریل پین به استقلال باز شده، به عنوان یکی از مأموریت‌های مهم از او خواستند تا چند بازیکن خارجی خوب را به استقلال بیاورد. اولین خرید او که با چند جلسه تمرین به ستاره هفته دوم لیگ برتر تبدیل شد. روی کاغذ کوین یامگا بازیکن نیمکت‌نشین تیم انتهای جدولی لیگ دانمارک بود و می‌شد گفت که خریدی کور است اما همان بازی نخست بود که نشان داد پین با چه دقتی او را انتخاب کرده. ژستد هم حالا به عنوان دومین خارجی استقلال قرارداد امضا کرده که خیلی‌ها به او امیدوارند. فرمول انتخاب خوب خارجی‌ها در استقلال به مربی‌های خارجی با کار ویژه مشخص در این زمینه مربوط است.

نفر به نفر

سام ستارزاده

عامل کامروایی استقلال در بازار خارجی‌ها

پین به جای پول

لیگ بیست‌ویکم، دومین فصل فوتبالی متوالی است که باشگاه‌های داخلی بدون سرمربی خارجی و با حداقل تعداد بازیکن خارجی به استقبال آن شتافتند. با وجود لغو ممنوعیت ورود خارجی‌ها به فوتبال ایران، در تابستان سال جاری تاکنون تنها ۶ بازیکن خارجی با ۴ باشگاه ایرانی قرارداد امضا کرده‌اند و از میان آنها، تنها ۳ بازیکن از لیگ‌های اروپایی به لیگ برتر کشورمان اضافه شده‌اند.

خارجی‌های معدود فوتبال ایران هرچند در باشگاه‌های خود دست‌کم یه مهره تأثیرگذار در ترکیب ثابت هستند یا رزومه آنان نشان می‌دهد که استحقاق چنین جایگاهی را دارند اما عدم انطباق پنجره نقل‌وانتقالات تابستانی در ایران و کشورهای اروپایی و اعلام دیرهنگام لغو ممنوعیت جذب نیروی خارجی، بر موانع اقتصادی و بحران مالی باشگاه‌ها اضافه شده‌اند تا یافتن گزینه‌هایی با کیفیت بالا و قیمت معقول در بازارهای خارجی برای باشگاه‌های ایرانی دشوارتر از هر زمانی شود. با این وجود، استقلال و زوج مجیدی-پین با دو خرید معقول اثبات کردند که در همین بازار نیز می‌توان مهره‌های کلیدی یافت.

کوین یامگای ۲۵ ساله فرانسوی و رودی ژستد ۳۰ ساله، هر دو بازیکنانی زهردار هستند که با وجود آن که در بازار فعلی تنها بازیکنان آزاد برای تیم‌ها در دسترس بودند، حاضر به فسخ قرارداد با وایله بولدکلوب دانمارک و پانتولیکوس یونان شدند تا با پیراهن استقلال بدرخشند. مهارت، تکنیک و جنگندگی یامگا مقابل ذوب‌آهن را در نخستین بازی ژستد با پیراهن آبی‌های پایتخت نیز تجربه خواهیم کرد. درخشش این دو بازیکن در لیگ ۲۱ اما این پرسش را پررنگ خواهد ساخت که چرا سایر تیم‌ها نتوانستند برای جذب ستارگانی در حد یامگا حتی تلاش کنند؟

پرسش بالا زمانی پررنگ‌تر هم می‌شود که بدانیم مجموع قرارداد یامگا و ژستد برای فصل پیش‌رو، به پول ایران حدود ۱۰ میلیارد تومان خواهد بود؛ یعنی کمتر از دستمزد بازیکنانی همچون شهریار مغانلو و رضا اسدی. در نتیجه، می‌توان دانست که نیمی از باشگاه‌های فوتبال‌مان حتی در این شرایط وخیم اقتصادی، تمکن مالی به خدمت گرفتن خارجی‌هایی با کیفیت خارجی‌های استقلال را دارند.

در جذب یامگا و ژستد، آنچه استقلال داشت و دیگر باشگاه‌ها نداشتند، نه ۱/۸ میلیون دلار حاصل از فروش مهدی قایدی، بلکه گابریله پین بود. شناخت دستیار ایتالیایی مجیدی از بازار اروپا، مجیدی را برای یافتن بازیکنان خارجی که بتوانند جانشین برحق دیاباته و میلیچ باشند، بی‌نیاز از ارتباط با دلال‌ها و واسطه‌هایی ساخت که منفعت مالی خود را بر منفعت فنی باشگاه ارجح می‌دانند. یک جست‌وجوی ساده در وب‌سایت ترانسفرمارکت نشان می‌دهد بازیکنان آزادی با رزومه نسبتاً مطرح که ارزششان نزدیک به ارزش رودی ژستد ۵۰۰ هزار یورو است، کم تعداد نیستند اما عدم وجود واسطه میان آنان و باشگاه‌های ایرانی، ما را از شانس جذبشان محروم ساخته.

در چند سال اخیر نیز خارجی‌های تأثیرگذاری نظیر دارکو بیدوف، آیاندا پاتوسی، مامه تیمام و آنتونی استوکس به واسطه آشنایی سرمربیان خارجی نظیر میودراگ رادلوویچ، وینفرد شفر، یان توشاک و دستیاران آنها وارد فوتبال ایران شده‌اند. حتی در سال جاری، جذب دو ملی‌پوش عمانی برای مس رفسنجان با مشورت برانکو ایوانکوویچ سرمربی کنونی تیم ملی عمان صورت گرفت. این تجربه نشان می‌دهد که باشگاه‌های متمول ایرانی برای جذب خارجی باکیفیت بیش از پول به واسطه قابل اتکا نیاز دارند؛ ویژگی‌ای که متأسفانه در فوتبال باشگاهی ایران جدی گرفته نمی‌شود.

پرونده

گزارش یک

میعاد نیک

در ستایش قطع دست دلال‌ها

پروژه غنی‌سازی با واردات

لیگ برتر فوتبال ایران که امسال به بیست‌ویکمین فصل تولد خود پای نهاده، هر ساله نشان داده که دستش از ستاره‌سازی و رونمایی از سوپراستارها نسبت به سایر لیگ‌های معتبر، خالی است و برای پر کردن این خلأ مهم و حیاتی همواره چشم امید به سمت بازیکنانی خارجی داشته که شاید در لیگ‌های سطح اول یا دوم فوتبال اروپا ستاره نباشند اما برای فوتبال ایران در حد یک منجی ظهور می‌کنند. خارجی‌های باکیفیتی مانند عماد محمدرضا، فابیو جان‌واریو، لوسیانو ادینیو، بشار رسن و مامه تیام در سال‌ها اخیر، هرگز فوتبالیست‌های کلاس بالایی نبوده‌اند اما سطح نازل‌تر فوتبال ایران، از آنها بازیکنی در حد یک سوپراستار ساخت.

این افزایش سطح و کلاس فوتبال اما امری نیست که صرفاً یک‌طرفه باشد و به میهمان غیرایرانی سود برساند؛ فوتبال ایران هم از حضور مربیان و بازیکنان خارجی سود بسیاری برده و نمایندگانش در رقابت‌هایی مانند لیگ قهرمانان آسیا، از نعمت وجود ستارگان لژیونر در شب‌های خالی از نورشان بهره زیادی برده‌اند. بی‌تردید می‌توان ادعا کرد که اگر لوسیانو ادینیو در مس یا تراکتور نبود، هرگز موفقیت‌های آن تیم‌ها به دست نمی‌آمد و یا استقلال و سپاهان بدون حضور ستاره‌هایی همچون مامه تیام و عماد محمدرضا و حتی ابراهیم توره، راه به جایی نمی‌بردند.

هر گاه لیگ برتر فوتبال ایران در انزوا فرو رفته و بازیکنان خارجی از گیت ورود به ایران منع شده‌اند، افت محسوس و سطح نازلی را در لیگ برتر شاهد بودیم. امسال اما شرایط به نسبت سال گذشته بهتر شد و قانون من‌درآوردی و ذاتاً بی‌منطق منع به‌کارگیری از بازیکنان و مربیان خارجی برداشته شد تا درب‌های ورودی فوتبال ایران به سوی ستاره‌های جدید باز شود. باشگاه استقلال در این بین با هارمونی جالبی که در ساختار فنی-مدیریتی خود بازیافته، دو صید مناسب از کشور فرانسه داشته و درخشش یکی از آنها نیز آغاز شده؛ بازیکنانی که آمده‌اند تا کیفیت تیم فرهاد مجیدی را افزایش دهند و جای خالی آنها که رفته‌اند را به خوبی پر کنند.

حضور گابریل پین در کادرفنی تیم فوتبال استقلال که با کوله‌باری از دانش و تجربه در کنار فرهاد مجیدی ایستاده، باشگاه را ملزم کرده تا خریدهایی در خور شأن آبی‌پوشان داشته باشد؛ دقیقاً برخلاف رویه‌ای که پیشتر رواج داشت. فرهاد مجیدی که به ضعف‌های خود واقف شده، برای حفظ نیمکتی که حکم پرتگاه زندگی حرفه‌ای‌اش در دنیای مربیگری را دارد، دست به استفاده از عنصری زده که فوتبال را می‌شناسد، با زیروبم آن آشنایی دارد و از همه مهم‌تر، ابزار لازم برای موفقیت را به دست می‌آورد.

هر زمان که رد پای عنصری مزاحم و ضدفوتبال به نام ایجنت یا دلال از مسیر سفر بازیکنان خارجی به فوتبال ایران کمرنگ شده، بازیکنانی باکیفیت در لیگ برتر درخشیده‌اند و هر چه این رد پا پررنگ‌تر باشد، بازیکنان لاجرم بی‌کیفیت‌ترند. مذاکره مستقیم مربی-سرمربی با بازیکن مورد نیاز و قطع هر گونه دست اضافی از پای قرارداد، ترکیب را به تیمی مدنظر و رختکن را به یکدستی مناسبی می‌رساند؛ البته اگر سرمربی علاقه‌ای به درآمدزایی از راه بازیکنان خارجی نداشته باشد. بازیکنانی که باشگاه استقلال جذب کرده، نوید یک تورنمنت جذاب برای آبی‌ها را می‌دهند؛ اگر در این مسیر تداوم داشته باشند و دلارهای چرب‌تر کشورهای حاشیه خلیج‌فارس در میانه‌های راه، آنها را اغوا نکند.

سوژه

مازیار گیلکان

خوش‌سلیقگی استقلال در نقل‌وانتقالات خارجی

استقلال در سال‌های گذشته در استخدام بازیکن و مربی خارجی، باشگاه ناکامی نبود. آخرین نمونه‌هایش شیخ دیاباته و هرووبه میلیچ که هر دو نفر بازیکنان اثرگذاری در استقلال بودند. آنده‌آ استراماچونی و پیش از او وینفرد شفر نیز مربیان صاحب کارنامه‌ای بودند و در استقلال هم آثار مثبتی داشتند. در سالیان گذشته بازیکن با کیفیت پایین هم به استقلال آمد اما استقلال را نمی‌توان خریدار بازیکنان خارجی بی‌کیفیت خطاب کرد.

استقلال با استخدام آرتور یامگا نیز نشان داد که در خرید بازیکن خارجی خوش سلیقه است. فرهاد مجیدی و گابریله پین بازیکنی را برای استقلال به ایران آوردند که در اولین نمایش خود دو گل به ذوب‌آهن زد و نشان داد به رغم آنکه مهاجم حرفه‌ای نیست اما یک وینگر گلزن است.

روی ژستد، خرید جدید استقلال نیز کارنامه‌ای قابل اعتنا دارد. بازی در لیگ برتر انگلیس چیزی نیست که برای یک مهاجم به آسانی به دست بیاید و ژستد این موقعیت را تجربه کرده است؛ تجربه‌ای که بهترین مهاجمان ایرانی ندارند و شاید در سال‌های آینده نیز به دست نیاورند.

استقلال با این دو خرید خارجی می‌تواند امیدوار باشد که فصل موفقی را پشت سر خواهد گذاشت. آبی‌ها بدون یامگا و ژستد تیم کاملی نبودند و به این دو خرید خارجی نیاز مبرم داشتند. حالا فرهاد مجیدی نیروی انسانی قابل اعتنایی را بخصوص در خط حمله در اختیار دارد و می‌تواند برای قهرمانی نقشه بکشد، نقشه‌ای که هواداران استقلال کم انتظارش را نکشیده‌اند.

استقلال با خریدهای خارجی‌اش نشان داده که با دقت و وسواس وارد نقل‌وانتقالات خارجی شده است. اگرچه استقلال می‌توانست در نقل‌وانتقالات داخلی نیز خوش‌سلیقه باشد و مثلاً برای برگزاری جشن پایان بازی بازیکن ۳۶ ساله جدیدش هزینه چندین میلیاردی نپردازد.

به استقلال جدید می‌توان امیدوار بود. در کنار خریدهای خارجی مرغوب استقلال، بازیکنان جوانی مثل امیرحسین حسین‌زاده و دیگران نیز حضور دارند که می‌توانند استقلال را تیمی هجومی و تیغ‌دار جلوه دهند.

یامگا را باید در بازی‌های آینده استقلال بیشتر بررسی کنیم و البته منتظر تماشای کیفیت ژستد باشیم که قضاوت زودهنگام این است که استقلال در خرید خارجی‌ها تا اینجا موفق نشان می‌دهد.